

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา เพื่อศึกษาพัฒนาการด้านภาษาของเด็กอายุ 3 ปีแรกและการส่งเสริมพัฒนาการเด็กด้านภาษาของผู้ดูแล กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กอายุแรกเกิดถึง 3 ปี ที่อยู่ในสถานรับเลี้ยงเด็กเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ตั้งแต่เดือนสิงหาคม ถึงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2546 จำนวน 75 คน ผู้ดูแลเด็กที่บ้านจำนวน 75 คน ผู้ดูแลเด็กที่สถานรับเลี้ยงเด็กจำนวน 28 คน แบบสัมภาษณ์จำนวน 75 ชุด กลุ่มตัวอย่างเด็กเลือกแบบเฉพาะเจาะจงแล้วจึงเลือกกลุ่มตัวอย่างผู้ดูแลที่บ้านและกลุ่มตัวอย่างผู้ดูแลที่สถานรับเลี้ยงเด็ก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ (1) แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคลของเด็กและผู้ดูแล (2) แบบสัมภาษณ์ผู้ดูแลในการส่งเสริมพัฒนาการด้านภาษาเด็กอายุ 3 ปีแรก ซึ่งผ่านการตรวจสอบค่าความตรงโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ได้ค่าเท่ากับ 0.98 และทดสอบค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือในผู้ดูแลที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.78 จึงนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง (3) แบบคัดกรองพัฒนาการด้านภาษาของเด็กอายุ 3 ปี ดีเอสไอ ผ่านการหาค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ใช้เครื่องมือได้ค่าเท่ากับ 1 ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างผู้ดูแลเด็กที่บ้านและผู้ดูแลเด็กที่สถานรับเลี้ยงเด็ก ส่วนแบบคัดกรองพัฒนาการด้านภาษาของเด็ก และทำการคัดกรองพัฒนาการเด็กด้านภาษาคด้วยตนเองโดยให้ผู้ดูแลเด็กที่สถานรับเลี้ยงเด็กอยู่ด้วยขณะทำการประเมิน

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS for window โดยการแจกแจงความถี่ คำนวณร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าพิสัย ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. เด็กอายุ 3 ปีแรก ส่วนใหญ่มีพัฒนาการด้านภาษาอยู่ในเกณฑ์ปกติ แต่ร้อยละของเด็กที่มีพัฒนาการด้านภาษาอยู่ในเกณฑ์ปกติ จะลดลงเมื่ออายุเพิ่มขึ้น ร้อยละของเด็กมีพัฒนาการด้านความเข้าใจภาษาในเกณฑ์ปกติสูงกว่าพัฒนาการด้านการใช้ภาษา เด็กอายุแรกเกิด - 6 เดือน, 6-12 เดือน, 12-18 เดือน, 18-24 เดือน และอายุ 24-36 เดือน มีพัฒนาการด้านความเข้าใจภาษาในเกณฑ์ปกติ คิดเป็นร้อยละ 100.0, 86.7, 53.3, 53.3 และ 46.7 ตามลำดับ

2. ผู้ดูแลที่บ้านส่วนใหญ่มีคะแนนการส่งเสริมพัฒนาการเด็กด้านภาษาในทุกช่วงอายุ ในระดับสูง คือ อายุแรกเกิด- 6 เดือน, 6 – 12 เดือน, 12 – 18 เดือน คิดเป็นร้อยละ 100.0, 66.7 และ 60.0 ตามลำดับ ร้อยละของผู้ดูแลที่บ้านมีคะแนนการส่งเสริมพัฒนาการด้านการใช้ภาษามากกว่าการส่งเสริมพัฒนาการด้านความเข้าใจภาษา กิจกรรมที่ผู้ดูแลที่บ้านยังปฏิบัติน้อย ได้แก่ เล่นบทบาทสมมติกับผู้อื่นให้เด็กดู จับมือเด็กสัมผัสที่ปากตัวเองเบาๆ เพื่อให้เด็กเลียนเสียง วาวา เป็นต้น

3. ผู้ดูแลที่สถานรับเลี้ยงเด็กส่วนใหญ่มีคะแนนการส่งเสริมพัฒนาการด้านภาษาในระดับปานกลางและระดับต่ำ โดยส่วนใหญ่มีคะแนนส่งเสริมพัฒนาการด้านความเข้าใจภาษาในระดับปานกลาง ในเด็กช่วงอายุแรกเกิด - 6 เดือน, 12-18 เดือน และ 18-24 เดือน คิดเป็นร้อยละ 73.3, 73.3, และ 53.3 ตามลำดับ และส่วนใหญ่มีคะแนนการส่งเสริมพัฒนาการด้านการใช้ภาษาในระดับปานกลางในเด็กช่วงอายุแรกเกิด - 6 เดือน, 6-12 เดือน, 18-24 เดือน และ 24-36 เดือน คิดเป็นร้อยละ 66.7, 66.7, 53.3 และ 66.7 ตามลำดับ กิจกรรมที่ยังปฏิบัติน้อย ได้แก่ เล่นบทบาทสมมติกับผู้อื่นให้เด็กดู จับมือเด็กสัมผัสที่ปากตัวเองเบาๆ เพื่อให้เด็กเลียนเสียง วาวา และสอนให้เด็กพูดคำสั้นๆ ในเหตุการณ์จริง เป็นต้น

ข้อจำกัดในการนำผลการวิจัยไปใช้

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาพัฒนาการด้านภาษาของเด็กอายุ 3 ปีแรก และการส่งเสริมพัฒนาการเด็กด้านภาษาของผู้ดูแล กลุ่มตัวอย่าง เป็นเด็กที่อยู่ในสถานรับเลี้ยงเด็กเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ซึ่งเลือกตัวอย่างอย่างเฉพาะเจาะจง ดังนั้นผลการศึกษาจึงไม่สามารถนำไปใช้อ้างอิงในเด็กกลุ่มอื่น

ด้านการปฏิบัติการพยาบาล

1. การส่งเสริมพัฒนาการในเด็กอายุ 3 ปีแรก ควรครอบคลุมถึงการส่งเสริมพัฒนาการด้านความเข้าใจภาษาและด้านการใช้ภาษา

2. พยาบาลผู้ปฏิบัติงานในสถานบริการสุขภาพระดับปฐมภูมิ ควรทำการคัดกรองพัฒนาการด้านภาษาของเด็กอายุ 3 ปีแรกเป็นระยะ โดยในปีแรกควรประเมินทุก 6 เดือนจากนั้นประเมินปีละครั้ง ซึ่งการคัดกรองควรทำเมื่อนักเด็กมารับวัคซีนที่คลินิกเด็กดี ควรปฏิบัติก่อนที่เด็กได้รับวัคซีนและควรจัดสิ่งแวดล้อมให้เงียบสงบเพื่อลดการรบกวนเด็ก

3. พยาบาลผู้ปฏิบัติงานในสถานบริการสุขภาพระดับปฐมภูมิควรเข้าพบเจ้าของสถานรับเลี้ยงเด็ก เพื่อให้ข้อมูลเรื่องพัฒนาการด้านภาษาของเด็กและขอความร่วมมือในการทำกิจกรรม

พัฒนาศักยภาพผู้ดูแลในการส่งเสริมพัฒนาการด้านภาษาสำหรับเด็กอายุ 3 ปีแรกตลอดจนประสานในการคัดกรองพัฒนาการเด็กและพบผู้ปกครองเพื่อให้ข้อมูลและความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการด้านภาษาสำหรับเด็กอายุ 3 ปีแรก

การบริหาร

จัดทำบทสรุปสำหรับผู้บริหารเพื่อเสนอให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในงานส่งเสริมสุขภาพและพัฒนาการเด็กได้รับทราบเกี่ยวกับผลการศึกษา เพื่อหาแนวทางในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพัฒนาการด้านภาษาในเด็กอายุ 3 ปีแรก
2. ศึกษาปัจจัยส่งเสริมการปฏิบัติกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเด็กด้านภาษาของผู้ดูแลที่สถานรับเลี้ยงเด็ก
3. ศึกษาวิธีการที่เหมาะสมในการพัฒนาศักยภาพผู้ดูแลที่สถานรับเลี้ยงเด็กเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการเด็กด้านภาษา
4. ศึกษาซ้ำในลักษณะเดียวกันนี้ในเด็กกลุ่มใหญ่ขึ้น ในเขตจังหวัดต่างๆ ในทุกภูมิภาค